

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Głogowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w następującym w składzie

Przewodniczący SSR Katarzyna Dąbrówny

Ławnicy

Protokolant sekr. sądowy Małgorzata Czaban

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 22 września 2014 r. w G.

sprawy z wniosku B. K. (1)

przy udziale W. J.

o zagrożenie nakazaniem zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej w związku z naruszeniem obowiązków wynikających z orzeczenia sądu

postanawia:

I. zagrożić uczestnikowi postępowania W. J. nakazaniem zapłaty na rzecz wnioskodawczynie B. K. (1) kwot: po 100 zł (sto złotych) za każde naruszenie obowiązku w przedmiocie kontaktów uczestnika postępowania z małoletnimi M. i I. J. wynikającego z punktu I postanowienia S. R. w. G. z dnia (...) r. w sprawie o sygn. akt(...);

II. oddalić dalej idący wniosek;

III. orzec, że każda ze stron ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie we własnym zakresie.

Sygn. akt III Nsm 445/14

UZASADNIENIE

Wnioskodawczynie B. K. (1) wniosła o zagrożenie uczestnikowi postępowania W. J. nakazaniem zapłaty na jej rzecz kwoty w wysokości 5.000 złotych w związku z naruszaniem przez uczestnika postępowania obowiązków wynikających z wyroku S. O. w. K. z dnia 25 września 2012 roku w sprawie o sygn. akt(...) w przedmiocie kontaktów z małoletnimi dziećmi stron, M. J. i I. J..

W uzasadnieniu podała między innymi, iż wyrokiem rozwodowym z dnia 25 września 2012 r. S. O. (1) w K. orzekł o sposobie kontaktów uczestnika postępowania z małoletnimi dziećmi w ten sposób, że przyznał mu prawo do zabierania małoletnich w każdy drugi i czwarty piątek miesiąca od godziny 15:00 do godziny 18:00 w niedzielę, natomiast wnioskodawczynię zobowiązał do nie utrudniania tak ustalonych kontaktów i przygotowania małoletnich na spotkania z ojcem.

B. K. (1) wskazała, iż stosuje się do nałożonych na nią obowiązków – w każdy drugi i czwarty piątek miesiąca przygotowuje małoletnich na spotkania z ojcem. Zarzuciła, że uczestnik postępowania nie respektuje obowiązków wynikających z wskazanego orzeczenia. Polega to na tym, że często nie odwozi małoletnich do wnioskodawczynie na czas, i czyni to z dużym opóźnieniem. Wielokrotnie informowała o tych przypadkach policję. Od grudnia 2012 roku do kwietnia 2014 roku uczestnik postępowania naruszył ustalone kontakty 10 razy. Dodała, że kwota 5.000 złotych

uzasadniona jest przede wszystkim charakterem i liczbą naruszeń obowiązku uczestnika w przedmiocie kontaktów z dziećmi. Zaznaczyła również, iż wniosła do S. R. w. G. sprawę o zmianę sposobu kontaktów uczestnika postępowania z małoletnimi, w wyniku której zapadło w dniu 26.02.2014 r. w sprawie o sygn. akt (...) kolejne orzeczenie o kontaktach. Wyjaśniła, że złożenie takiego wniosku stało się konieczne z uwagi na przeprowadzkę jej wraz z małoletnimi z K. do G..

W odpowiedzi na wniosek uczestnik postępowania wniósł o jego oddalenie. Podniósł, że w dniu 25 sierpnia 2014 roku poprosił wnioskodawczynię o przygotowanie małoletnich na wyjazd nad morze, gdyż otrzymał zaproszenie od swoich rodziców. Wnioskodawczyni tego nie uczyniła. Kiedy odbierał małoletnich poinformował wnioskodawczynię, że nie będzie mógł odwiedzić małoletnich do M.. Odniósł się również do przedstawionej przez wnioskodawczynię w piśmie z dnia 25.08.2014 r. sytuacji odnośnie problemów z odebraniem dzieci z kontaktu z ojcem w dniu 27.07.2014 r. (vide: k. 32-33 akt). Zaprzeczył, że pokierował wnioskodawczynię w dniu 27 lipca 2014 roku po odbiór dzieci do K., dlatego też odwiózł je do G.. Odnosząc się z kolei do zdarzenia z kwietnia 2014 roku, wskazał, że z uwagi na krótki okres między przysługującymi mu kontaktami postanowił odwiedzić dzieci później, o czym poinformował wnioskodawczynię. Nie chciał on narażać małoletnich na zbędną podróż samochodem. Zarzucił także, że wielokrotnie w terminach ustalonych przez Sąd, nie mógł dodzwonić się do dzieci.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Wyrokiem z dnia 25 września 2012 roku S. O. w. K. w sprawie o sygn. akt (...) rozwiązał przez rozwód bez orzekania o winie małżeństwo wnioskodawczyni B. K. (1) (poprzednio (...)) z uczestnikiem postępowania W. J..

Jednocześnie, Sąd powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi B. K. (2), ograniczając W. J. władzę rodzicielską do prawa współdecydowania o istotnych sprawach dzieci. Dodatkowo, Sąd orzekł o sposobie kontaktów małoletnich w ten sposób, że W. J. będzie zabierał małoletnich I. i M. J. w każdy drugi i czwarty piątek miesiąca od godziny 15:00 do godziny 18:00 w niedzielę, a wnioskodawczynię zobowiązał do nie utrudniania tak ustalonych kontaktów i przygotowania małoletnich na spotkania z ojcem.

Dowód:

- akta S. w. K. (1) o sygn. (...), wyrok z dnia 25.12.2012 r. – k. 105 akt.

Następnie postanowieniem z dnia 26 lutego 2014 roku w sprawie o sygn. akt (...), które uprawomocniło się w dniu 10 kwietnia 2014 roku, S. R. w. G. pozostawił bez zmian orzeczenie o kontaktach weekendowych uczestnika postępowania W. J. z małoletnimi dziećmi I. J. i M. J., ustalonych w punkcie IV wyroku S. O. w. K. z dnia 25 września 2014 roku w sprawie o sygn. akt (...), rozszerzając jednocześnie zakres tych kontaktów w ten sposób, iż kontakty uczestnika postępowania z małoletnimi dziećmi będą się odbywały, poza miejscem zamieszkania małoletnich również:

- w okresie Świąt Bożego Narodzenia w Wigilię od godziny 10:00 do dnia następnego po drugim dniu Świąt Bożego Narodzenia do godziny 18:00 w latach parzystych,

- w okresie Ś. Wielkanocnych od piątku od godziny 12:00 do wtorku do godziny 18:00 w latach parzystych,

- w okresie siedmiu dni pierwszego tygodnia ferii zimowych,

- w okresie od 01 do 15 lipca każdego roku,

- w okresie tzw. weekendu czerwcowego przypadającego z okazji Bożego Ciała poczynając od czwartku od godziny 12:00 do niedzieli do godziny 18:00.

Jednocześnie Sąd ustalił, iż uczestnik postępowania W. J. będzie miał prawo do telefonicznych kontaktów z małoletnimi dziećmi I. J. i M. J. w każdy wtorek, czwartek i sobotę tygodnia w godzinach od 18:00 do 19:00.

Dowód:

- akta SR w G.o sygn. (...), postanowienie z 26.02.2014 r. – k. 34 akt.

Uczestnik postępowania W. J. nie przestrzegał zakresu kontaktów ustalonych na mocy wyroku S. O. w. L. z dnia 25 września 2012 roku w sprawie o sygn. akt (...), zmienionego następnie postanowieniem S. R. w. G. z dnia 26 lutego 2014 roku w sprawie o sygn. akt III (...).

W szczególności uczestnikowi postępowania przysługiwało prawo do kontaktu z małoletnimi dziećmi w dniach od 18 do 22 kwietnia 2014 roku (Święta Wielkanocne). W. J. odwiózł dzieci do uczestniczki postępowania dopiero w dniu 27 kwietnia 2014 roku, przy czym jego kontakty z małoletnimi dziećmi wypadały również w weekend w dniach od 25 do 27 kwietnia 2014 roku. Przedłużył czas trwania w/w kontaktu bez porozumienia z wnioskodawczynią i bez jej zgody. W efekcie tej sytuacji mał. I. J., który uczęszczał w tym czasie do „zerówki”, opuścił 3 dni nauki

W maju 2014 roku uczestnik postępowania nie przyjechał na kontakty ustalone w czwarty weekend miesiąca, nie informującej byłej żony o przyczynie nieobecności.

W lipcu 2014 roku pomiędzy wnioskodawczynią a uczestnikiem postępowania doszło do nierozumienia na tle miejsca odwiezienia małoletnich dzieci z kontaktu z ojcem. Wnioskodawczyni chciała aby uczestnik odwiózł dzieci do M., gdzie aktualnie przebywała. Natomiast wnioskodawca chciał je odwieźć do G., gdyż wracał z nad morza, a do M. było dużo dalej niż do G.. Nie zareagował również na prośbę matki dzieci aby mogła ona odebrać małoletnich z miejsca zamieszkania uczestnika postępowania, tj. K., do której udała się po dzieci. Ostatecznie wnioskodawca odwiózł małoletnie do G. jeden dzień po terminie wyznaczonych kontaktów.

Wszelkie naruszenia terminów kontaktów przez uczestnika postępowania, wnioskodawczyni zgłasza na policję.

Dowód:

- wyjaśnienia W. J. – k. 44v., 46-46v. akt,
- wyjaśnienia B. K. (1) – k. 44-44v., k. 46 akt
- zeznania M. K. – k. 45v.-46 akt,
- informacja KPP w K. – k. 21-30 akt.

Uczestnik postępowania W. J. ma 31 lat. Jest zarejestrowany w PUP jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Podejmuje prace dorywcze. Mieszka z rodzicami. Zobowiązany jest do alimentacji małoletnich łączną kwotą 1.000 złotych miesięcznie. Od stycznia 2014 roku nie wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego wobec dzieci.

Dowód:

- wyjaśnienia W. J. – k. 44v., 46-46v. akt,

Sąd zważył, co następuje.

Wniosek w przeważającym zakresie zasługiwał na uwzględnienie.

Na wstępnie należy zaznaczyć, że Sąd badał jedynie fakt naruszania przez uczestnika postępowania jego kontaktów z małoletnimi dziećmi, które zostały ustalone na mocy postanowienia S. R. w. G. dnia 26 lutego 2014 roku w sprawie o sygn. akt (...), w szczególności po jego uprawomocnieniu, tj. po dniu 10 kwietnia 2014 roku. Sąd w przedmiotowym postępowaniu ma za zadanie badania sposobu wywiązywania się przez uczestników postępowania z obowiązków wynikających z chronologicznie ostatniego orzeczenia regulującego sposób utrzymywania kontaktów z małoletnimi dziećmi. W przypadku stwierdzenia takiego naruszenia Sąd może zagrozić uczestnikowi, który dopuścił się takiego

naruszenia, zapłatą oznaczonej sumy pieniężnej. Nie ulega wątpliwości, że nie jest zasadne zagrożenie nakazaniem zapłaty w przypadku naruszenia obowiązku wynikającego z orzeczenia, które nie jest już wiążące dla uczestników.

Zgodnie z art. 598¹⁵ § 1 jeżeli osoba, pod której pieczę dziecko pozostaje, nie wykonuje albo niewłaściwie wykonuje obowiązki wynikające z orzeczenia albo z ugody zawartej przed sądem lub przed mediatorem w przedmiocie kontaktów z dzieckiem, sąd opiekuńczy, uwzględniając sytuację majątkową tej osoby, zagrozi jej nakazaniem zapłaty na rzecz osoby uprawnionej do kontaktu z dzieckiem oznaczonej sumy pieniężnej za każde naruszenie obowiązku. W myśl § 2 wymienionego przepisu jeżeli osoba uprawniona do kontaktu z dzieckiem albo osoba, której tego kontaktu zakazano, narusza obowiązki wynikające z orzeczenia albo z ugody zawartej przed sądem lub przed mediatorem w przedmiocie kontaktów z dzieckiem, sąd opiekuńczy zagrozi tej osobie nakazaniem zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej na rzecz osoby, pod której pieczę dziecko pozostaje, stosując odpowiednio przepis § 1.

Egzekucja kontaktów z małoletnim dzieckiem sprowadza się do dwóch etapów. Etap pierwszy obejmuje groźbę nakazania oznaczonej sumy pieniężnej na rzecz osoby uprawnionej do kontaktów lub osoby, pod której pieczę dziecko pozostaje. Etap drugi to spełnienie groźby i nakazanie zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej. Oznacza to, że sąd najpierw zagrozi nakazaniem oznaczonej sumy pieniężnej, a następnie na wniosek uprawnionego nakaże zapłatę tej sumy. Należy zaznaczyć, że groźna sankcji pieniężnej, nie może niweczyć celu postępowania, tj. wyegzekwowania kontaktów rodzica z dzieckiem, i zmierzać do uzyskania zyskowego instrumentu szykan między zwaśnionymi rodzicami (tak Jacek Ignaczewski „Komentarz do spraw o kontakty z dzieckiem”, LexisNexis, wyd. I, s. 89-91).

Ustalając stan faktyczny w niniejszym postępowaniu Sąd oparł się w głównej mierze na dowodzie z przesłuchania stron oraz świadka M. K., jak również na nieosobowym materiale dowodowym w postaci informacji Policji oraz materiałów zawartych w sprawach sądowych toczących się uprzednio między uczestnikami postępowania.

Uczestnik postępowania potwierdził w swoich wyjaśnieniach, że samowolnie przedłużył pobyt małoletnich dzieci w okresie od 18 do 27 kwietnia 2014 roku. Tłumaczył swoje zachowanie tym, że kolejny termin kontaktu przypadał za 3 dni, a nie chciał narażać małoletnich na trudy związane z pokonywaniem znacznej odległości (G. – K.) w tak krótkim okresie czasu.

W tym miejscu należy jednak zaznaczyć, że niniejsze postępowanie ma na celu zabezpieczenie prawidłowego wykonywania prawomocnego orzeczenia Sądu o kontaktach. Uczestnik postępowania ma obowiązek stosowania się do prawomocnego orzeczenia w przedmiocie kontaktów, aż do czasu jego zmiany albo uchylecia. Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd zauważył, iż pomiędzy stronami występuje przebiegający z różnym nasileniem konflikt. Aktualnie wnioskodawczyni i uczestnik postępowania nie są w stanie współpracować ze sobą w sprawie kontaktów. Tym bardziej obie strony, a w szczególności W. J. winien ściśle stosować się do postanowienia Sądu w zakresie kontaktów, aby nie eskalować dalszych nieporozumień.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zagroził uczestnikowi postępowania W. J. nakazaniem zapłaty na rzecz wnioskodawczyni B. K. (1) kwoty po 100 złotych za każde naruszenie obowiązku co do kontaktów określonych postanowieniem S. R. w. G. z dnia 26 lutego 2014 roku w sprawie o sygn. akt (...). Zdaniem Sądu, zagrożenie zapłatą kwoty 100 złotych, przy uwzględnieniu obecnej sytuacji materialnej uczestnika postępowania, odniesie pożądany skutek prewencyjny i doprowadzi do przestrzegania przez niego terminów kontaktów. W tych okolicznościach Sąd uznał, że żądanie zagrożenia kwotą 5.000 złotych jest nieuzasadnione i oddalił wniosek w pozostałej części.

Orzeczenie o kosztach Sąd oparł na podstawie art. 520 kpc.